

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/139/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812202221
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2012:7812202221.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a. s., so sídlom v Bratislave, Metodova č. 8, IČO: 35 697 270, proti žalovanému J. B., Z.. XX. XX. XXXX, B. O. Č.. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, práv. zast. JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, v konaní o zaplatenie 322,87 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie zastavuje do výšky istiny 200,- Eur, spolu s úrokom z omeškania z uvedenej sumy vo výške 9 % ročne za čas od 23. 07. 2010 do zaplatenia.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 122,87 Eur, spolu s úrokom z omeškania z uvedenej sumy vo výške 9 % ročne, za čas od 23. 07. 2010 do zaplatenia, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Náhradu trov konania žalobcovi a žalovanému súd nepriznáva.

Žalobca je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi v sume 66,12 Eur, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, na účet jeho právneho zástupcu.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 322,87 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z uvedenej dlžnej sumy od 23. 07. 2010 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 04. 01. 2010 Zmluvu č. A4831172, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. Žalobca vypožičal žalovanému na základe predmetnej zmluvy 1 ks SIM karty, ktorá mu umožňovala využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. K uvedenej SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXX XXX XXX. Žalobca pri uzavretí dodatku k zmluve č. A4831172 odpredal žalovanému mobilný telefón značky LG KU 990i za kúpnu cenu 19,- Eur. Žalovaný nezaplatil cenu poskytnutých služieb za vyfakturované obdobie od 22. 03. 2010 do 22. 05. 2010, čím porušil svoje zmluvné povinnosti. S porušením zmluvných povinností bola spojená aj povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 200,- Eur. Žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie dlžných súm pokusom o pokonávku zo dňa 08. 07. 2010. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou úhradou.

V danej veci bol vydaný platobný rozkaz tunajším súdom pod č. k. 13Ro/44/2012 - 35 zo dňa 21. 03. 2012, ktorý bol zrušený uznesením č. k. 12C/139/2012 - 93 zo dňa 23. 08. 2012, v zmysle ust. § 172 ods. 9 a 374 ods. 4 O. s. p. Po doručení uvedeného uznesenia, dňa 11. 10. 2012 zobral žalobca písomne žalobu čiastočne späť, v časti zmluvnej pokuty vo výške 200,- Eur, spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z uvedenej sumy, za čas od 23. 07. 2010 do zaplatenia.

Po vydaní platobnému rozkazu oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného. Vedľajší účastník dňa 29. 06. 2012, pred prvým pojednávaním vo veci samej, podal odpor proti platobnému rozkazu, ktorý odôvodnil tým, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá nesmie obsahovať neprijateľnú zmluvnú podmienku. V danej veci vedľajší účastník zistil, že bola uplatnená zmluvná pokuta vo výške 200,- Eur, ktorá je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a teda neplatnou. Otázka prijateľnosti a neprijateľnosti zmluvnej pokuty spoločnosti už bola judikovaná, napr. rozsudkom Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 16 Co/18/2012 zo dňa 15. 03. 2012, rozsudkom Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 18Co/136/2010 zo dňa 09. 05. 2011. Na základe uvedených rozhodnutí žalobca mal zakázané predmetnú podmienku o zmluvnej pokute používať. Z toho dôvodu vedľajší účastník navrhol žalobu v časti zmluvnej pokuty zamietnuť a zvyšujúci nárok vylúčiť na samostatné konanie, pretože v tejto ďalšej časti uplatneného nároku, nezistil výskyt neprijateľných podmienok. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania spojenú so samostatným skutkovým a právnym základom týkajúci sa zmluvnej pokuty.

Žalobca navrhol, aby súd podaný odpor vedľajším účastníkom odmietol, s poukazom na ust. § 174 ods. 2 O. s. p., pretože odpor môže podať proti platobnému rozkazu len účastník, teda žalovaný a nie vedľajší účastník. Z toho dôvodu je potrebné posudzovať odpor podaný neoprávnenou osobou.

Žalobca po čiastočnom späťvzátí žaloby naďalej trval na zaplatení sumy 122,87 Eur, z titulu neuhradených služieb, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy, za obdobie od 23. 07. 2010 do zaplatenia, s poukazom na pripojené listinné dôkazy. Neúčast' na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti.

Súd v súlade s ust. § 96 ods. 1 O.s.p. konanie v rozsahu späťvzatia zastavil.

Žalovaný súhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby v časti zmluvnej pokuty. V plnom rozsahu súhlasil s vyjadrením vedľajšieho účastníka a zrejme to bol aj dôvod, pre ktorý zobral žalobca žalobu späť v časti zmluvnej pokuty. K zvyšujúcej časti nároku uviedol, že so žalobcom komunikoval, reagoval na upomienku, pretože v súvislosti s používaním tejto poskytovanej služby so žalobcom mal určité výhrady. So žalobcom si dohodol paušál, s tým, že mesačne sa mal pohybovať do výšky 20,- Eur. Každý mesiac však pribúdali úhrady za služby, ktoré ani nevyužíval, a to bol aj dôvod, prečo osobne riešil túto záležitosť u žalobcu. Mal aktivovaný internet, ktorý nepoužíval a nevyužíval a ktorý bol sústavne spoplatňovaný. Požiadal o deaktiváciu, ktorá bola vykonaná, avšak následne zistil, že služba bola opäť aktívna. To bol dôvod, prečo opäť išiel osobne do pobočky žalobcu a odstúpil od zmluvy. Pripustil, že pochybil v tom, že nekomunikoval so žalobcom písomne, ale osobne, ústne, takže nemá s odstupom času listinné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Za daného stavu ponechal na úvahu súdu rozhodnutie o zvyšujúcom nároku.

Zo zmluvy o pripojení číslo č. A4831172 zo dňa 04. 01. 2010 vplynulo, že žalobca vypožičal žalovanému, ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi, jednu mikroprocesorovú kartu - SIM č. XXXXXXXX XXXXXXXXXXXX. K uvedenej karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXX XXX XXX. Dohodnutý užívateľský program bol Volania všetkým 100 + Večer a víkend - Nonstop zdarma. V zmysle Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 04. 01. 2010 bol žalovanému poskytnutý mobilný telefón značky LG KU 990i za zľavnenú kúpnu cenu 19,- Eur. Súčasne bola dohodnutá zmluvná pokuta (čl. 2 bod 2.5. Dodatku) vo výške 200,- Eur. Dohodnutá doba viazanosti bola 24 mesiacov.

V pokuse o pokonávku zo dňa 08. 07. 2010 bola určená lehota na úhradu dlžných súm najneskôr do 22. 07. 2010.

Z pripojených faktúr č. 8537707167 zo dňa 22. 05. 2010, splatnej 05. 06. 2010 na sume 3,95 Eur , č. 8537197438 zo dňa 22. 04. 2010, splatnej 06. 05. 2010 na sumu 45,98 Eur, č. 1007087486 zo dňa 22. 04. 2010, splatnej 06. 05. 2010 na sumu 1,33 Eur, f. č. 8536688243 zo dňa 22. 03. 2010, splatnej 05. 04. 2010, na sumu 71,61 Eur, vyplynulo, že žalovanému žalobca vyfakturoval celkovú cenu za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 122,87 Eur za uplatňované obdobie od 20. 03. 2010 do 19. 05. 2010.

V zmysle článku 5, bod 5.1 písm. b/ Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko a.s., ďalej VPP, má spoločnosť Orange Slovensko právo na úhradu ceny poskytnutej služby administratívnych a iných poplatkov, podľa cenníka. V zmysle článku 11 bod. 11.10, účastník uhradí cenu poskytnutých, alebo požadovaných služieb na základe faktúry spoločnosti Orange Slovensko. V zmysle bodu 11.14 spoločnosť Orange Slovensko, má nárok na úrok z omeškania v prípade, že účastníkom zmluvy je fyzická osoba nepodnikateľ v zákonom stanovenej výške.

Podľa § 42 ods. 4 písm. a/, b/ zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách, účinného v čase uzavretia zmluvy, účastník je povinný

a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami,

b) platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa ust. § 43 ods. 1 uvedeného zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa odseku 5 písm. b.) uvedeného ustanovenia, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Súd na právny vzťah účastníkov aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože v danom prípade sa jedná o právny vzťah medzi účastníkmi vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, kde na jednej strane vystupuje žalobca ako poskytovateľ služby, ktorá tvorí predmet jeho podnikania a na druhej strane žalovaný ako spotrebiteľ.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný uzavrel so žalobcom Zmluvu o pripojení č. A4831172 zo dňa 04. 01. 2010, vrátane Dodatku k tejto zmluve. Zmluva o pripojení bola uzavretá v súlade s ust. § 43 zák. č. 610/2003 Z.z., pričom neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné podmienky spoločnosti Orange Slovensko. Žalovaný preukázateľne porušil dohodnuté podmienky zo zmluvy o pripojení a jej dodatku tým, že neuhradil poskytnuté služby, ktoré riadne využíval. Z pripojených faktúr je zrejmé, že celková fakturovaná suma bola vo výške 122,87 Eur, bez zmluvnej pokuty. Žalovaný v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 42 ods. 4 písm. b.) Zákona č. 610/2003 Z. z. bol povinný vykonávať úhrady za poskytované služby žalobcom. Uvedenú povinnosť preukázateľne porušil, z toho dôvodu súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť úhrady za poskytnuté služby za vyššie uvedené obdobie.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného záväzku, z toho vyplynula povinnosť žalovanému uhradiť aj úrok z omeškania z dlžnej sumy. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, to znamená odo dňa 23. 07. 2010. Výška úroku k uvedenému dňu omeškania sa riadi ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 586/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z., v znení neskorších predpisov. V zmysle uvedeného ustanovenia výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dnu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky predstavovala výšku 1 % k prvému dňu omeškania, z týchto dôvodov súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9 %.

Zhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca sa po úprave žaloby dôvodne domáhal zaplatenia istiny, vrátane príslušenstva, preto súd žalobe vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 146 ods. 2 O. s. p., v časti súvisiacej s čiastočným zastavením konania a v zmysle ust. § 142 ods. 2 O. s. p., v časti súvisiacej s rozhodnutím o zvyšujúcej časti nároku.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd zobral do úvahy mieru úspechu účastníkov v konaní. Tým, že žalobca zobral žalobu späť čiastočne do výšky uplatnenej zmluvnej pokuty v sume 200,- Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z uvedenej sumy, zavinil procesne zastavenie konania v tejto časti. Dôvodom pre taký postup nebola vykonaná úhrada zo strany žalovaného, ale zjavne nedôvodné uplatňovanie nároku v časti zmluvnej pokuty. Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 38 %, žalovaný 62 %, z toho dôvodu konečný úspech v konaní mal žalovaný. Žalovaný vyslovene uviedol, že si neuplatňuje náhradu trov konania, z toho dôvodu nepriznal súd náhradu trov konania žalobcovi ani žalovanému.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov za predpokladu, že súd bude akceptovať neprijateľnosť zmluvnej podmienky, na ktorú poukázal vo svojom odpore, týkajúci sa zmluvnej pokuty. Keďže žalobca zobral žalobu späť v časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty a príslušenstva, čím procesne zavinil zastavenie konania, uplatnil si vedľajší účastník náhradu trov z uvedenej sumy.

Žalobca vyslovil názor, že nevidí žiaden význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka a súčasne spochybňoval nutnosť a účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Poukázal na to, že v tomto prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, tzn. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia.

V súvislosti s týmto vyjadrením žalobcu súd konštatuje, že vstup vedľajšieho účastníka do konania bol vykonaný v súlade s ust. § 93 ods. 3 O. s. p. Vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu a okamihom doručenia oznámenia o vstupe, a na strane ktorého účastníka vstupuje do konania, sa stal vedľajším účastníkom. Súd v takom prípade nerozhoduje o pripustení vstupe. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhoduje len ak podá niektorý z účastníkov návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania, alebo niektorý z účastníkov namietne neprípustnosť vedľajšieho účastníctva. Žalobca nenamietal neprípustnosť vedľajšieho účastníctva, len nedôvodnosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka.

Postavenie vedľajšieho účastníka charakterizujú v zásade rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastníka. Jeho postavenie sa odlišuje v tom, že koná vo vlastnom mene, ale jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, na strane ktorého vystupuje. Ako vedľajší účastník sa môže na konaní zúčastniť aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitných predpisov. V zmysle ustanovenia § 3 ods. 4,5 zákona č. 250/2007 Z.z., takouto právnickou osobou je združenie, ktoré chráni a presadzuje oprávnené záujmy spotrebiteľov. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav.

V týchto intenciách mohlo združenie vstúpiť do konania ako vedľajší účastník a ako také má postavenie účastníka, ktoré mu umožňuje dať sa právne zastúpiť spôsobilým subjektom. Vedľajší účastník udelil plnomocenstvo na zastupovanie advokátovi, čím využil svoje právo, ktoré mu vyplýva zo zákona. Aj keď združenie založené na ochranu spotrebiteľa by mohlo vo svojich radoch mať členov, ktorí majú právnické vzdelanie, čo však nebolo žalobcom preukázané, podľa názoru súdu to nevylučuje možnosť vedľajšieho účastníka splnomocniť na právne zastupovanie iný subjekt.

Z hľadiska toho, či poskytnuté právne služby vedľajšieho účastníka mali vplyv na rozhodnutie súdu, súd je toho názoru, že podaný odpor vedľajšieho účastníka mal zrejme rozhodujúci vplyv na ďalší postup v konaní. Žalobca zobral žalobu čiastočne späť, do výšky sumy 200,- Eur (o zaplatenie zmluvnej pokuty), potom, čo vedľajší účastník namietol nedôvodnosť uplatneného nároku v tejto časti, s poukazom na neprijateľnú podmienku, ktorá už bola judikovaná inými rozhodnutiami súdov. Z toho je možné vyvodiť, že vedľajší účastník účelne a kvalifikovane poskytol obranu žalovanému, čo v konečnom dôsledku znamenalo čiastočné zastavenie konania.

Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony, vrátane režijného paušálu a DPH, v celkovej výške 66,12 Eur, v zmysle ust. § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z. Pri uplatnení náhrady trov vychádzal z hodnoty predmetu konania 231,41 Eur, podľa ust. 10 ods. 1 uvedenej vyhlášky, pričom vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci, a to zo sumy 200,- Eur, z toho dôvodu, že úrok z omeškania nebol v konaní kapitalizovaný a tvorí len príslušenstvo istiny.

Súd po preskúmaní uplatnených trov priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia podľa ust. § 10 ods. 1 uvedenej vyhlášky, bez kapitalizovaného úroku z omeškania, vychádzajúc výlučne zo základnej sadzby tarifnej odmeny a to za prevzatie a prípravu zastúpenia, vrátane prvej porady zo dňa 20. 04. 2012 (pripojená plná moc) a vyjadrenie zo dňa 27. 06. 2012 (podaný odpor). Hodnota jedného úkonu predstavuje výšku 19,92 Eur, spolu 39,84 Eur. Ku každému úkonu bol priznaný režijný paušál vo výške 7,63 Eur, podľa ust. § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky, spolu 15,26 Eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka preukázal, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty (DPH) Osvedčením o registrácii pre DPH, identifikačné číslo Q., zo dňa 11. 11. 2004. Súd priznal 20 % DPH vo výške 11,02 Eur.

Celková priznaná náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi predstavovala sumu 66,12 Eur, ktorú je žalobca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1,2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.